

Pot părăsi arena șahistă diversi activiști FIDE, dar Karpov va răma. Orice să-știmplă, el are locul său în istoria șahului.

Pregătirea nemijlocită în vederea meciului am început-o în iunie, apoi în iulie a avut loc încă un cantonament, iar timpul care a mai rămas l-am petrecut pe malurile Caspicei, unde condițiile climatice sunt asemănătoare celor de la Sevilla. Împreună cu mine continuă să lucreze antrenorul emerit al U.R.S.S. A. Nikitin și marele maestru I. Dorfman. Au mai venit la noi marele maestru moscovit S. Dolmatov și maestrul internațional Z. Azmaiparashvili – jucători din generația mea, cu care și mai ușor de găsi un limbaj comun. Un colectiv de creație cu mare capacitate de muncă se edifică de-a lungul anilor, iar colaboratorii se integreză treptat. Nu-i un secret că principala muncă o ducem în domeniul înținderii repertoriului deschiderilor. Problema constă în faptul că alături de Karpov am epuizat un număr mare de scheme de deschidere, iar acum ne revine să privim înainte, să ne desprindem de departe de ceea ce propune astăzi teoria oficială. M-am străduit să acord atenție pregătirii fizice: alergarea, înșotul, tenisul, badmintonul. Au sporit și exigențele pregătirii moral-psihologice. Când te întâlnesci la tablă cu un

„Cred în principiile democratice

ale vieții șahiste, în echitatea pretutindeni triumfătoare, pentru care lupt“

Ing. LIVIU PODGORNEI

Cortina a căzut, iată, parcă mai dramatic, și peste cel de-al patrulea „festival Kasparov – Karpov”. Nu se știe câte vor mai urma. În orice caz, trumos ca de obicei, dar deja îngrijorător. Energia consumată e uriașă, iar consecințele imprevizibile, de nu vor fi luate în seamă remarcile alarmante ale lui Iusupov, candidat și el la titlu: „Deocamdată n-au adversari, însă nici aşa nu mai pot continua multă vreme. Aceste măciuri istovitoare nu trec, vai, fără să lase urme, înainte de toate asupra sistemelor lor nervoase”. Cu gesturi amicale Garri a dat de înțeleș tuturor că ar dori să-și amine declarațiile de campion. „Aș vrea să mă odihnesc acum” – a spus el după ultima partidă și, în ploaia blițurilor de pe scena teatrului Lope de Vega din Sevilla, s-a retras, precum a venit, în trombă. N-am avut încotro, aşadar, și am apelat la ultimele sale declarații de dinaintea meciului, făcute în fața lucrătorilor uzinei de mașini de calcul din Vilnius.

„Aș vrea să remarc o teză unanim acceptată, pe care însă practica vieții, în orice caz a vieții mele, nu o confirmă. Se consideră că pretendentul îi vine mai ușor să joace, că n-ar avea ce pierde și că în concluzie s-ar simți mai liber. În timp ce pe campionul lumii îl apăsa povara răspunderii, gîndul posibilității despărțirii de coroană. De aceea, specialiștii pretind că din punct de vedere psihologic șâlangerul e favorizat. Din propria-mi experiență știu însă că cel avantajat este totuși campionul. Când joci cu posesorul coroanei, nu e aşa de simplu să scapi de gîndul că în față ta stă însuși campionul lumii! În cel de-al doilea meci, pretendentul fiind, am înțeles că nu joc mai slab, deci Karpov, dar cu toate acestea mi-am luat măsuri de precauție. Și

iată că deja, pe undeva, am consumat mai mult timp. Când intr-o poziție complicată, în criză de timp, trebuie să iezi o hotărîre, uneori chiar foarte riscantă, brusc te cuprindem îndoială: dar dacă ceva și scăpat și îl sare în ochi? Încrederea în sine undeva cedează, și un fenomen pe care urmează să-l studiem în continuare. Titlul de campion mondial exercită uneori un fel de presiune morală – factor important în lupta sportivă. În meciul revanșă s-a menținut o anumită egalitate, iar rulurile s-au inversat. Referitor la bilanțul nostru șahist, se poate spune nu numai că ne-am apropiat foarte mult în joc – cum se mai afirmă cîteodată –, ci și că am împrumutat foarte mult unul de la altul. O îmbogățire reciprocă a avut loc fără îndoială. După părerea mea, am reușit ceva mai repede decât Karpov și să prelucrez nouă informație și să depășesc cu un oarecare microtempo în prelucrare, în idei, în pricerearea de a elabora strategie. Avînd o experiență uriașă, Karpov, desigur, va trage învățăminte și lupta care ne stă în față va fi grea. E cunoscut că în cursul celor trei meciuri ale noastre s-au iscat situații încordate. Dar vremea a trecut și ceea ce ieri parea dramatic, azi și-a pierdut din ascuțime.

Fiecare campion mondial reprezintă o epocă în șah. Așa și Anatoli Karpov. El a demonstrat că e considerat pe drept cel mai bun șahist al perioadei 1970-Incepîtu anilor 1980. E o altă poveste că Fischer, care iar fi putut face concurență, s-a retras, intrînd în legendă. Astfel lui Karpov îi s-a deschis calea, jucînd multe partie minunate și facînd multă propagandă șahului.

partener mai mult de 100 de ori, apar probleme complexe, trebuie decis cum e mai bine să se pregătești de meci.

Publicitatea făcută de mijloacele noastre de informare în masă asupra meciurilor pentru titlul mondial, după părerea mea, nu satisfacă de departe interesul crescent al publicului pentru șah. Apariția la televizor a celor ce comenteză în aşa fel încît să nu ne afecteze nici pe mine, nici pe Karpov poate produce doar enervare. Din asemenea, comentarii nu înțelegi prea clar ce să se petrecă în partida, cum s-au derulat evenimentele meciului, deși avem destui mari maestri care se pricep la șah și știu să-l comenteze.

Nefrdoielnic, în ultima vreme cel mai bun șahist occidental a devenit englezul Nigel Short. E talentat și progresă zăpăde, dar dacă va putea susține un meci pentru titlul suprem, deocamdată, e greu de spus, deși nu e exclusă posibilitatea acesta. Cred totuși că nici Short și cu atît mai mult Seirawan nu prezintă un pericol real. Rezervele noastre, socot, sunt incomparabile mai serioase și mai sigure, cu toate că s-ar putea vorbi de un relativ eșec al șahiștilor sovietici în turneele interzonale. Dar numai relativ, pentru că cei mai buni s-au calificat deja în turneul candidaților. Cred că acesta reflectă în compoziția sa justăcea raportului de forțe în lumea șahistă de azi.

Sunt încrezător în succes, cred în principiile democratice ale vieții șahiste, în echitatea pretutindeni triumfătoare, pentru care lupt. Mai cred că în viitorul apropiat vom deveni martorii unei noi lumi șahiste, în care șahul va fi în deplină măsură să corespundă statutului moral al jocului curat și cînstit. Șahul va atinge un nou nivel calitativ, iar pentru aceasta eu fac tot ce pot.“